

at kunne udstrække arveretten til børn født udenfor ægteskab, selvom faderskabet måtte være fastslået eller moderen måtte være arveberettiget til tronen. — Udtrykket „lovligt ægteskab“ i stedet for det tidligere anvendte „ret lovligt ægteskab“ tilsigter ikke nogen realitetsændring, men er kun en modernisering af sprogbrugen. Det kræves fremdeles, at der foreligger et gyldigt ægteskab efter dansk ret, ligesom de særlige offentligretlige krav til ægteskabets gyldighed (jfr. de følgende bestemmelser) må være opfyldt. Betingelsen om fødsel i lovligt ægteskab gælder også de arveoverførende mellemlid.

Bestemmelsen i stk. 2 om *rigsdagens samtykke til kongens indgåelse af ægteskab* indeholder en nydannelse i dansk forfatningsret. Den er motiveret med, at den regerende konges eller dronnings ægteskab er et spørgsmål, som kan få vidtrækkende statsretlige og politiske konsekvenser. Dette gælder ikke mindst i tilfælde af, at en konge eller regerende dronning måtte indgå ægteskab med en regent eller tronarving i et fremmed land. Det tilføjes i motiverne, at det af rigsdagen meddelte samtykke efter omstændighederne må kunne gøres betinget af, at de i ægteskabet fødte børn og disses afkom enten slet ikke får arveret til tronen eller i hvert fald skal stå tilbage for andre tronarvinger.

Ifølge kongelovens art. 21 kræves *kongens samtykke til prinsens og prinsessers ægteskab*. Dette samtykke er ifølge hidtidig praksis givet uden ministerkontrasignatur. I modsætning hertil bestemmer stk. 3, at kongens tilladelse til arveberettigedes ægteskab i fremtiden skal gives *i statsrådet*. Den i stykket anførte retsvirkning af, at ægteskabet indgås uden sådant samtykke, omfatter ikke den arveret, som måtte tilkomme børn, født i et tidligere ægteskab.

Folketingsudvalgets flertal (udvalget undtagen Aksel Larsen) ønskede i betænkningen at understrege den nys refererede, i stk. 3 optagne bestemmelse om, at kongens samtykke til en til tronen arveberettiget persons ægteskab skal gives i statsrådet og altså „for at være gyldigt skal ledsages af en eller flere ministres underskrift“.

Til 3. behandling i folketinget stillede *statsministeren* et ændringsforslag om, under hensyn til den nylig af folketinget vedtagne fremtidige betegnelse for den folkevalgte forsamling, at ændre ordet „rigsdagens“ i stk. 2 til: „folketingets“. Dette ændringsforslag vedtoges uden afstemning. *Landstingets udvalg* foreslog imidlertid enstemmigt og med statsministerens tilslutning påny at erstatte „folketingets“ med „rigsdagens“ og motiverede sit ændringsforslag med et praktisk hensyn til, at tronfølgeoven skulle vedtages og stadfæstes, inden grundlovsforslaget kom til 3. behandling i landstinget. Hertil føjede udvalget: „Ved dette ændringsforslag agtes ikke foregrebet noget vedrørende den kom-